

## به نام خدا

در اشعار و ادبیات و ترانه ها بارها از نام دشت و از رفتن به دشت و گشت و گذار در آن شنیده ایم. اگر یک بار در پهنه ی میان کوه ها که سر تا سر طیف رنگ سبز با هارمونی زیبایی در آن چون فرشی خودش را گسترده برای لحظاتی توقف کرده باشید، دلیل تکرار و تاکید رفتن به دشت را می دانید. آرامش و ابهت کوه هایی که این سرزمین های کم ارتفاع تر را در آغوش خود گرفته اند، صدای باد که بدون هیچ صدای مزاحم دیگر گوش را می نوازد، پرندگان کمیابی که شاید هرگز شبیه هیچکدام شان را در شهر ها ندیده اید، همگی انگیزه ی شما را برای لختی ماندن در دشت تقویت می کنند.

دشت مغان اردبیل، دشت نرگش استان فارس، دشت ناز مازندران و دشت تبریز هرکدام با آب و هوا و پوشش گیاهی خاص منطقه ی خود می توانند مقاصد لذت بخشی برای گذراندن یک روز تعطیل در طبیعت باشند.

از تبریز تا نزدیکی دریاچه ی ارومیه تا چشم کار می کند حجم سبزی ست که به دشت تبریز معروف است. سرزمین وسیع و پستی که بوسیله ی مواد رسوبی و سیلاب ها طی سالیان طولانی هموار شده. قبل از هرچیز در نظر بگیرید که سفر به استان آذربایجان بهتر است در نیمه ی اول سال انجام شود زیرا سرما و شرایط بارشی در نیمه ی دوم ممکن است تجربه ی شما را تحت تاثیر قرار دهد. قسمت اعظمی از دشت به رنگ سفید دیده می شود که دلیل آن فرسایش زمین تحت تاثیر عوامل طبیعی و سخت شدن ذرات و رسوبات نمکی و انباشتگی آن ها روی هم طی سال هاست و اکنون این ناحیه به پرورش شتر اختصاص داده شده.

این دشت که از در محاصره ی کوه های میشو از شمال و دامنه های سرسبز سهند از جنوب است، بسیاری از محصولات کشاورزی استان آذربایجان از آن به دست می آید. گندم، جو، کلزا، یونجه، سیب زمینی و پیاز محصولات زحمت کشاورزان این منطقه است. چاه های عمیق حفر شده در دشت تبریز و منابع آبی مهم دیگر هم در این امر دخیل اند. اگر چه در سال های اخیر به دلیل خشکسالی ها و مشکلات نگران کننده ای که دریاچه ی ارومیه را تهدید کرد منجر به بروز مشکلات آبی در این دشت هم شد اما پروژه ای طراحی شد که با انتقال آب رود ارس به دشت تبریز شرایط آن بهبود یابد و احیا شود. بسیاری از کارخانه های عموماً صنایع غذایی در آذربایجان هم در دشت تبریز و اطراف آن احداث شده و در حال فعالیت هستند.

در نهایت به یاد داشته باشیم امروز تنها پناه انسان مدرن برای رهایی از بند آلودگی شهری و کسب و کارهای خسته کننده و شلوغی و دغدغه های پایان ناپذیر، تنها طبیعت است. و تنها طبیعت است که بدون چشم داشت و هزینه دامانش را برای آرامش بخشیدن به ما هدیه می دهد، پس لایق آن است که ما هم در حفظ و مراقبت از آن تلاش کنیم.